

der er for Tiden, er jeg ikke sikker paa, om der vil blive nogen synderlig Vin til under 3 Kr. pr. Flaske. Det bliver vist ikke af den Slags Vin, man er begejstret for at drikke; saa maa man vist hellere nøjes med at drikke andre Ting.

Endvidere er der Forslag om, at Stempelafgiften paa Spillekort skal sættes op fra 25 Øre til 1 Kr. pr. Spil. Ja, man kan jo finde paa alle mulige Skatteobjekter, og saa saare et Forslag ikke støder an mod den almindelige Vane, bliver det jo slugt, særlig i Nutiden. Heller ikke dette Forslag er jeg begejstret for, endskønt jeg godt kan indse, at det kun vil ramme dem, der gerne vil have en lille Smule Tidsfordriv ved at spille Kort. Men naar de ikke gør det for andet end Tidsfordriv, synes jeg ikke, der er nogen Ulykke deri; der er ikke saa meget at more sig med, og skal vi nu have en højere Forlystelsesskat, som det ærede Medlem, der talte før mig, var inde paa, maa Folk holde sig hjemme og forslaa Tiden med et Slag Kort. Jeg vil i denne Forbindelse give Finansministeren en Ide til en ny Skat. Var det ikke muligt at finde en Form for Beskatning af den Om-sætning, som finder Sted ved L'hombrespil og Whistspil. Der er adskillige maaske ogsaa indenfor disse Mure, der fordriver Tiden ved et Slag L'hombre eller Whist eller andre Kortspil. Gennem en saadan Beskatning kunde man faa en Del Indtægt, som tiltrænges, og som kunde afløse andre Indtægter. Af Spillet paa Traverbanen og Galopbanen har Staten jo Indtægt og ligeledes af Lotteri o. s. v. Saa kunde man godt udstrække Afgiften til Spil i private Kredse. Jeg indser godt, at det vilde være vanskeligt at kontrolere, men hvad? Man kunde jo faa en Inspektør dertil med en Stab Assistenten. Det er det værste ved disse Love, at med de nye Skatter faar man nye Embedsmænd til at administrere dem. Alle venter, at de nye Skatter falder bort, hvad de formentlig ogsaa vil gøre en Gang, men Embedsmændene bliver hængende.

Dernæst er der Lovforslaget om Ændringer i Bestemmelserne om Arveafgift. Et saadant Lovforslag har jo været fremsat tidligere og har været vedtaget her i Tinget, og det har min fulde Tilslutning. Jeg kunde godt gaa videre. Jeg kunde godt ønske, at Arveafgiften for de større Formuers Vedkommende blev forøget. En hel Del Lande har højere Arveafgift end Danmark. Vi behøver kun at gaa til et Land, der paa en Maade ligger os nær, og som

vi har megen Forbindelse med, nemlig Island. Island har Arveafgift paa 50 pCt. Bestemmelsen om, at Successor skal betale Afgift for Len, Stamhuse og Fideikommisser, der overdrages i Besidderens levende Live, finder jeg rigtig, og den har ogsaa tidligere været vedtaget her i Tinget. Den Gang var der ikke Stemning for det i Landstinget. Man maa haabe, at den forandrede Sammensætning af Landstinget vil have medført, at man der kan gaa ind paa den Betragtning, som i for sig er fuldstændig retfærdig og rigtig. Jeg kunde ønske, at man gik videre, og vil tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister, om det ikke kunde tænkes, at det samme Princip, som her foreslaas med Hensyn til Len, Stamhuse og Fideikommisskapitaler, ogsaa kunde anvendes paa saadanne Gaver i levende Live, som foregaar paa den Maade, at man laver sin Forretning til et Aktieselskab, forærer Aktierne til sine parrørende og derved undgaar Arveafgiften; for lige saa vel, som det er rigtigt at ramme de større Jorddrotter ved Hjælp af Bestemmelser som de foreslaaede, burde man ogsaa kunne ramme den Slags Omgaaelser af Loven, jeg her nævner, og som, efter hvad der er sagt mig, er foregaaet.

Forslaget til Lov om Ændring i Ejendomsskylden har vi før givet vor Tilslutning til. Jeg kunde ønske, at den Grænse, 10 000 Kr., der er sat for Fritagelsen for Ejendomsskyld, blev forhøjet, maaske til 15 000 Kr. Der er nu en hel Del Huse, der er byggede til en Familie eller to, og det vilde maaske være urigtigt, at disse skulde betale den høje Ejendomsskyld, særlig de, som er byggede til en enkelt Familie, men i øvrigt forekommer det mig, at selve Princippet for Forhøjelsen er rigtigt, og at den Begrundelse, der gives i Motiverne til Lovforslaget, ikke kan bestrides. Spørgsmaalet bliver saa, hvor højt man skal gaa, og der er jeg ikke enig med det ærede Medlem, som nys talte. Jeg mener ikke, at den Sats, man her er gaaet op til, nemlig fra 1 Kr. 65 Øre til 3 Kr. er for høj; men derom kan man nærmere søge at komme overens i Udvalget.

Det foreslaas i Lovforslaget, at Vederlaget til Overskyldraadets Medlemmer forhøjes med 4 Kr. fra 6 til 10 Kr. om Dagen og for Vurderingsmændenes Vedkommende fra 4 til 6 Kr., det finder jeg er i Overensstemmelse med de Forhold, vi nu en Gang lever under. Det vil være rigtigst, at ogsaa de Mænd, der gør et Arbejde for Staten, faar en lille Forhøjelse af det Vederlag, de hidtil har faaet.